

Bruxelles, den 30.11.2016
COM(2016) 862 final

2016/0377 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 410}
{SWD(2016) 411}
{SWD(2016) 412}
{SWD(2016) 413}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Formålet med dette forslag til forordning er at sikre, at alle medlemsstater tager passende værktøjer i brug med henblik på at forebygge, forberede sig på og styre elkriser. Selv der hvor markederne og systemerne fungerer godt, kan risikoen for en elkrise som et resultat af forskellige omstændigheder (f.eks. ekstreme vejrforhold og ondsindede angreb som eksempelvis cyberangreb samt brændstofmangel) ikke udelukkes. Dertil kommer, at krisesituationerne, når de opstår, ofte får grænseoverskridende virkninger, da elektricitetssystemerne er indbyrdes forbundne. Visse omstændigheder (f.eks. en længerevarende kulde- eller hedebylge) kan påvirke adskillige medlemsstater samtidigt, og selv hændelser, der starter lokalt, kan hurtigt få konsekvenser på tværs af grænserne.

Medlemsstaterne agerer p.t. meget forskelligt, når det drejer sig om at forebygge, forberede sig på og styre krisesituationer. Nationale regler og praksisser er ofte udelukkende fokuseret på den nationale kontekst uden hensyntagen til, hvad der foregår på tværs af grænserne. Vurderingen af de nationale retlige rammer og gældende praksis rundt om i Europa har vist, at:

- (a) medlemsstaterne vurderer forskellige risici
- (b) medlemsstaterne træffer forskellige foranstaltninger til forebyggelse og styring af krisesituationer, og at sådanne foranstaltninger iværksættes på forskellige tidspunkter¹
- (c) der er forskelle med hensyn til roller og ansvar, og at
- (d) der ikke er nogen fælles forståelse af, hvad der udgør en krisesituation.

Desuden er der en meget begrænset informationsudveksling og gennemsigtighed i medlemsstaternes forberedelser på og styring af elkriser. Når medlemsstaterne f.eks. indser, at deres elektricitetssystemer vil komme under alvorligt pres i de kommende måneder, træffer de ofte foranstaltninger sammen med deres transmissionssystemoperatører (TSO'er) uden systematisk at informere andre herom.

Situationen skyldes huller i lovgivningen. I den eksisterende EU-lovramme (direktiv 2005/89/EF² og 2009/72/EF³) er der kun fastsat generelle mål for forsyningssikkerhed, hvorfor det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan de når målene. Selv om reglerne gør det muligt for medlemsstaterne at træffe "beskyttelsesforanstaltninger" i krisesituationer, mangler der navnlig regler for, hvordan medlemsstaterne bør forberede sig på og styre sådanne situationer.

Den eksisterende lovgivning afspejler ikke nutidens sammenkoblede elektricitetsmarked, hvor der er stigende risiko for, at der opstår krisesituationer, som påvirker adskillige medlemsstater samtidigt.

¹ Se analysen i "Interimsrapport om sektorundersøgelsen af kapacitetsmekanismer" (C(2016) 2107 final) og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager rapporten (SWD(2016) 119 final).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningssikkerhed og infrastrukturinvesteringer (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 22).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

De problemer, der er indkredset i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, kan sammenfattes som følger:

- 1) kriseplaner og -tiltag har fortsat et udelukkende nationalt fokus
- 2) der mangler informationsudveksling og gennemsigtighed, og
- 3) der er ingen fælles tilgang til indkredsning og vurdering af risici.

• **Overensstemmelse med gældende bestemmelser på området**

Forslaget til forordning supplerer bestemmelserne i den tredje pakke⁴, som revideres sideløbende. Den reviderede tredje pakke har til formål at forbedre det indre elmarkeds funktion ved bl.a. at tillade mere fleksibilitet og begrænse anvendelsesområdet for subsidier til støtte for tilstrækkelig produktion, herunder via en koordineret europæisk vurdering af ressourcetilstrækkeligheden på lang sigt. Den stiler ligeledes mod at forbedre systemets sikkerhed gennem bedre samarbejde mellem TSO'erne på regionalt niveau via oprettelse af regionale driftscentre.

I den foreslåede forordning fastsættes det, hvad medlemsstaterne bør gøre for at forebygge og styre krisesituationer, og hvordan de i den forbindelse bør samarbejde med hinanden. Det sker navnlig ved at fastsætte fælles metoder for vurdering af risici, muliggøre større sammenlignelighed og gennemsigtighed i forberedelsesfasen og under elkriser og ved at sikre, at der selv under kriser leveres elektricitet til dem, der har størst behov. Den opstiller også en ramme for en mere systematisk overvågning af forsyningssikkerhedsproblemerne via elektricitetskoordinationsgruppen. Den bidrager til den reviderede tredje pakke ved at sikre, at markedsbaserede foranstaltninger prioriteres – også i krisesituationer, og til at markederne kan fungere så længe som muligt.

Den foreslåede forordning erstatter direktiv 2005/89/EF (direktivet om forsyningssikkerhed), der var en meget bred ramme for de mål, som medlemsstaterne skulle nå inden for forsyningssikkerhed, men hvis operationelle værdi var begrænset. Direktivet vil derfor blive ophævet, ligesom det er tilfældet med visse bestemmelser i den nuværende tredje pakke vedrørende forsyningssikkerhed, navnlig artikel 4 (ifølge hvilken medlemsstaterne skal overvåge forsyningssikkerheden via nationale rapporter) og artikel 42 (der gør det muligt for medlemsstaterne at træffe "beskyttelsesforanstaltninger" i tilfælde af en pludselig krise i elsektoren) i eldirektivet⁵.

De netregler og retningslinjer, der er vedtaget i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 714/2009⁶, fastsætter harmoniserede principper for de drifts- og planlægningsprocesser, der kræves for at imødegå driftsmæssige sikkerhedsproblemer i realtid. Udkastet til forordning supplerer disse tekniske regler ved at oprette administrative og politiske mekanismer, der skal hjælpe nationale myndigheder med at forebygge og styre krisesituationer i samarbejde med hinanden og samtidig forhindre utidig forstyrrelse af markedet og af TSO'ernes opgaver.

⁴ Den tredje elektricitetspakke består af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15).

Den foreslåede forordning bygger navnlig på *retningslinjerne for systemdrift*⁷ og *netreglen om nødsituationer og genopretning*⁸, hvor TSO'erne kan finde de tekniske regler for sikring af systemets sikkerhed, herunder i nødsituationer. Disse regler vil gøre det muligt for TSO'erne at håndtere de fleste hændelser på effektiv vis, men garanterer ikke i sig selv, at medlemsstaterne er behørigt forberedt på og kan styre større krisesituationer, især dem der breder sig på tværs af grænserne og som ofte kræver, at der træffes politisk følsomme afgørelser (f.eks. om afbrydelse af elforsyningen).

Den foreslåede forordning er i overensstemmelse med den eksisterende lovgivning inden for cybersikkerhed og kritisk infrastruktur. Hvad angår cybersikkerhed fastsættes der i direktivet om net- og informationssikkerhed, direktiv (EU) 2016/1148 (NIS-direktivet)⁹, generelle regler, mens specifikke regler som en prioritet vil blive udviklet via en netregel, jf. den reviderede elforordning, der vil tage højde for nye risici som følge af digitaliseringen af energisystemerne. Den foreslåede forordning supplerer NIS-direktivet ved at sikre, at cyberhændelser bliver korrekt identificeret som en risiko, og at de foranstaltninger, der træffes for at tackle disse hændelser, er ordentligt afspejlet i risikoberedsskabsplanerne. Den foreslåede forordning supplerer ligeledes Rådets direktiv 2008/114/EF¹⁰, hvori der er fastsat en fælles procedure for identificering af europæisk kritisk infrastruktur såsom infrastrukturer og anlæg til produktion og transmission og beskyttelse heraf mod terrorangreb og andre fysiske risici. Den foreslåede forordning fokuserer mere bredt på, hvordan elektricitetssystemets modstandsdygtighed sikres som et hele, og på hvordan krisesituationer håndteres, når de opstår.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

Den foreslåede forordning har til formål at gennemføre energiunionens vigtigste målsætninger som defineret i rammestrategien for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik.

Den foreslåede forordning er også i overensstemmelse med EU's mål om at styrke Energifællesskabet. Eftersom elkriser kan sprede sig ud over EU's grænser og ligeledes omfatte landene i Energifællesskabet, bør Unionen arbejde tæt sammen med parterne i Energifællesskabet, når den forebygger, forbereder sig på og styrer en elkrise med henblik på at sikre effektiv krisestyring i et større europæisk område.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

I den foreslåede forordning foreslås foranstaltninger til at forebygge, forberede sig på og styre elkriser i EU. Retsgrundlaget for denne forordning er derfor artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

⁷ Kommissionens forordning (EU) .../... af XXX om fastsættelse af retningslinjer for driften af elektricitetstransmissionssystemerne (EUT [...]).

⁸ Kommissionens forordning (EU) .../... af XXX om fastsættelse af netregler om elektricitetsnødsituationer og genopretning (EUT [...]).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

¹⁰ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Det anerkendes i artikel 194 i TEUF, at det er nødvendigt at have et vist niveau af koordinering, gennemsigtighed og samarbejde, hvad angår medlemsstaternes politiske beslutningstagning inden for forsyningssikkerhed, således at energimarkedets funktion og forsyningssikkerheden i Unionen sikres.

Behovet for handling på EU-plan er baseret på den kendsgerning, at de nationale tilgange ikke blot resulterer i utilstrækkelige løsninger, men at de faktisk forværrer konsekvenserne af en krise. Desuden er krisesituationer ofte ikke begrænset til de nationale grænser og kan påvirke adskillige medlemsstater både direkte og indirekte. Under hensyn til de potentielle konsekvenser for forsyningssikkerheden i nabomedlemsstater og/eller de foranstaltninger, der kan træffes for at afhjælpe eventuelle mangler, skal nationale beredskabs- og afbødningsforanstaltninger derfor ikke kun fastsættes på nationalt niveau.

De stadig mere indbyrdes forbundne elmarkeder i EU kræver, at forsyningssikkerhedsforanstaltningerne er koordineret. Uden en sådan koordinering er det sandsynligt, at nationale forsyningssikkerhedsforanstaltninger bringer forsyningssikkerheden i andre medlemsstater eller på EU-plan i fare. Situationer som den langvarige kuldebølge i 2012 har vist, at koordinerede tiltag og solidaritet er afgørende for at sikre, at elektricitet er tilgængelig der, hvor der er størst behov. De tiltag, der gøres i én medlemsstat, kan medføre strømsvigt i nabolandene (f.eks. kan et lands ensidige beslutning om at indføre eksportforbud have alvorlige negative konsekvenser for andre landes el- og gassektorer). Samtidig åbner koordineringen mellem medlemsstaterne op for en bredere vifte af løsninger.

Potentialet for mere effektive og mindre omkostningstunge foranstaltninger som et resultat af regional koordinering er endnu ikke fuldt udnyttet¹¹, hvilket er til skade for forbrugerne i EU.

- **Proportionalitetsprincippet**

Formålet med den foreslåede forordning er at nå et tilstrækkeligt beredskabsniveau i Europa, øge tilliden og samarbejdet medlemsstaterne imellem og afbøde virkningerne for forbrugerne i tilfælde af en krise. Med henblik på at nå denne målsætning indeholder forordningen fælles regler og principper, som skal overholdes, såvel som mekanismer for grænseoverskridende samarbejde.

Forslaget indebærer dog ikke fuldstændig harmonisering, der ville indebære, at alle foranstaltninger blev fastsat på EU-niveau.

Regionalt samarbejde på tværs af medlemsstaterne er nødvendigt for at afhjælpe manglerne ved det eksisterende system, hvor det frivillige samarbejde er begrænset til TSO'erne, så problemerne kan løses på regionalt niveau.

- **Valg af retsakt**

Evalueringen af direktivet om elforsyningssikkerhed (der er den primære retsakt på området) har vist, at medlemsstaternes gennemførelse af principper fastsat på EU-niveau, har resulteret i et kludetæppe af forskellige nationale regler og praksisser.

En forordning er et mere passende instrument til at sikre en sammenhængende og gennemsigtig gennemførelse af foranstaltningerne til at forebygge, forberede sig på og styre elkriser.

¹¹ EU's eksisterende makroregionale strategier og det europæiske territoriale samarbejde øger det regionale samarbejde mellem medlemsstaterne, men dette regionale samarbejde omfatter imidlertid ikke forebyggelse og styring af elkriser.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Kommissionen har evalueret direktivet om elforsyningsikkerhed ved at undersøge dets resultater ud fra fem kriterier: relevans, effektivitet, lønsomhed, sammenhæng og EU-merværdi. Resultaterne af evalueringen er afspejlet i konsekvensanalysens problemformulering. Hovedkonklusionerne kan sammenfattes således:

- Direktivet har vist sig ineffektivt med hensyn til at nå sine mål, navnlig målet om at bidrage til bedre forsyningsikkerhed i Europa. Visse af direktivets bestemmelser er blevet overhalet af den efterfølgende lovgivning (især den tredje pakke og TEN-E-forordningen¹²). Samtidig er der stadig huller i lovgivningen, især når det kommer til at forebygge og forvalte krisesituationer.
- Indgriben i henhold til direktivet er ikke længere relevant, eftersom dets bestemmelser ikke længere stemmer overens med de udfordringer for forsyningsikkerhed, vi står over for i dag. Fordi elektricitetssystemerne i stigende grad er indbyrdes forbundne, er de rent nationale tilgange ikke længere hensigtsmæssige.
- Direktivets merværdi har været meget begrænset, da det opstiller en generel ramme, men i det store hele har ladet det være op til medlemsstaterne selv at fastsætte egne standarder for forsyningsikkerhed.

• Høring af interesserede parter

En offentlig høring om risikoberedskabet inden for forsyningsikkerhed (som løb fra den 15. juli til den 9. oktober 2015) gav 75 svar fra bl.a. offentlige myndigheder, internationale organisationer (Det Internationale Energiagentur), europæiske organer (Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) og det europæiske net af elektricitetstransmissionssystemoperatører (ENTSO-E)) og de mest relevante interessenter (virksomheder og sammenslutninger). Målet var at indsamle interessenternes syn på, hvordan medlemsstaterne bør forberede sig og samarbejde med andre. Det skete med henblik på at indkredse og håndtere risici i forbindelse med elforsyningsikkerhed. De vigtigste resultater af høringen og de modtagne svar er opsummeret nedenfor og er ligeledes tilgængelige på Kommissionens websted¹³. De forskellige løsningsmodeller er afspejlet i konsekvensanalysen.

Høringen viste, at størstedelen af respondenterne (virksomheder, sammenslutninger og regeringer) er af den holdning, at den eksisterende lovramme (direktivet om forsyningsikkerhed) ikke er tilstrækkelig til at kunne håndtere den indbyrdes afhængighed ved et integreret europæisk elmarked.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Den foreslåede forordning og konsekvensanalysen blev udarbejdet på grundlag af en stor mængde materiale (se fodnotehenvisningerne i konsekvensanalysen). I forbindelse med

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2003 af 17. april 2003 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

¹³ <https://ec.europa.eu/energy/en/consultations/public-consultation-risk-preparedness-area-security-electricity-supply>

konsekvensanalysen blev der også foretaget en revision af de eksisterende nationale regler og praksisser med hensyn til risikoberedskab inden for elforsyningssikkerhed¹⁴.

I udarbejdellesfasen blev adskillige af forslaget aspekter drøftet med medlemsstaterne og de relevante interessenter inden for rammerne af Det Europæiske Reguleringsforum for Elektricitet (afholdt den 3.-4. marts 2016) og elektricitetskoordinationsgruppen (den 16. november 2015 og den 3. maj 2016).

- **Konsekvensanalyse**

Alle de foreslåede foranstaltninger støttes af konsekvensanalysen.

Udvalget for Forskriftskontrol afgav positiv en udtalelse den 4. november 2016.

Konsekvensanalysen behandler fire politiske løsningsmodeller:

- 0+ Forbedret gennemførelse/håndhævelse (ikke-lovgivningsmæssig tilgang)
 1. Minimumsregler gennemføres af medlemsstaterne
 2. Minimumsregler gennemføres af medlemsstaterne, plus regionalt samarbejde, og
 3. Fuldstændig harmonisering og beslutningstagning på regionalt niveau.

Løsning 0+ blev ikke undersøgt yderligere, fordi bedre gennemførelse og håndhævelse vil være forgæves, eftersom den eksisterende lovramme udelukkende fastsætter generelle principper og giver medlemsstaterne meget frie hænder med hensyn til, hvordan de vil gennemføre dem.

I løsning 1 er målet at skabe større sammenlignelighed og gennemsigtighed på tværs af medlemsstaterne hvad angår risikoberedskab, men der tages ikke hånd om behovet for at øge det grænseoverskridende samarbejde.

I løsning 2 tages der fat på manglerne ved løsning 1, og der fremlægges en mere effektiv løsningspakke. Det er navnlig regionalt koordinerede planer, der sikrer, at risici identificeres på regionalt niveau, og at der vedtages sammenhængende foranstaltninger for at forebygge og styre krisesituationer.

Løsning 3 er en meget indgribende tilgang, hvor formålet er at tage hånd om potentielle risici gennem fuld harmonisering af principperne, ligesom der foreskrives specifikke løsninger.

Løsning 2 er den foretrukne løsning.

Følgende virkninger blev taget i betragtning i undersøgelsen af løsning 2:

1. Økonomiske konsekvenser

Det konkluderes i analysen, at løsning 2 vil give et bedre kriseberedskab til lavere omkostninger gennem øget regional koordinering. Resultater af simuleringer¹⁵ viser, at velintegrerede markeder og regional koordinering i perioder med ekstreme vejrforhold er afgørende for håndteringen af de perioder, hvor systemet er belastet (stor efterspørgsel), ligesom det er med til at minimere sandsynligheden for en afbrydelse af elforsyningen.

Vigtigst af alt tager en national tilgang ikke højde for de bidrag, nabolandene kan yde i en krisesituation, mens en regional tilgang omvendt resulterer i bedre brug af kraftværker og en mere sandsynlig undgåelse af belastningstab. Dette måles ved hjælp af

¹⁴

<https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/DG%20ENER%20Risk%20preparedness%20final%20report%20May2016.pdf>

¹⁵ Artelys (2016): *Study S16: Analysis revenue related risks for power producers*. Artelys (2016): *Study S4: Generation and System Adequacy Analysis*.

forsyningssikkerhedsindikatoren "forventet ikke-forsynet energi" ("expected energy non-served" (EENS)), som er den elektricitet, der ikke kan leveres til forbrugerne på grund af strømsvigt, udtrykt som en procentsats af den årlige efterspørgsel. Når medlemsstaterne samarbejder, falder denne procentsats markant (den forventede ikke-forsynede energi går fra 0,36 % i et scenarie uden samarbejde til 0,02 %, når regionalt samarbejde finder sted).

Forbedret koordinering vil reducere systemets samlede omkostninger, hvilket kan have en positiv indvirkning på priserne for forbrugerne. Mangel på koordinering med hensyn til forebyggelse og styring af krisesituationer vil til gengæld medføre betydelige alternativomkostninger. En nylig undersøgelse har vist, at integreringen af det europæiske elmarked kan medføre betydelige fordele (i størrelsesordenen 12,5 - 40 mia. EUR i tiden frem til 2030). Dette beløb vil dog blive reduceret med mellem 3 og 7,5 mia. EUR, hvis medlemsstaterne går deres egne veje, når de søger at nå målene for elektricitetsforsyning¹⁶.

2. Hvem vil blive påvirket og hvordan?

Løsning 2 vil have en positiv virkning på samfundet som helhed og på elforbrugerne i særdeleshed, eftersom den hjælper med at forebygge krisesituationer og unødvendige og uforholdsmæssige strømafbrydelser. Kriseforebyggelse og -styring vil blive gjort endnu mere effektiv ved at kræve, at medlemsstaterne samarbejder effektivt, og ved at indføre værktøjer til overvågning af forsyningssikkerheden via elektricitetskoordinationsgruppen.

Foranstaltningerne vil have en positiv indvirkning på erhvervslivet, da der vil være en meget større grad af gennemsigtighed og sammenlignelighed med hensyn til, hvordan medlemsstaterne forbereder sig på og har til hensigt at styre krisesituationer. Dette vil øge den juridiske sikkerhed for investorer, elproducenter og elbørser, men også for TSO'ernes håndtering af kortvarige krisesituationer.

Blandt interessenterne vil de mest påvirkede være de kompetente myndigheder (f.eks. ministerier, nationale tilsynsmyndigheder) som aktører med ansvar for udarbejdelsen af risikoberedskabsplanerne (se nedenstående vurdering af virkningerne for de offentlige myndigheder).

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Forslaget vil i begrænset omfang kunne øge den administrative byrde. De nationale myndigheder vil navnlig på forhånd skulle nå til enighed om en del af deres risikoberedskabsplan på regionalt niveau. Erfaringen viser imidlertid, at en mere regional tilgang til risikovurdering og beredskab er teknisk og juridisk gennemførlig, og at den har betydelige fordele for forbrugerne og økonomien som helhed. Eftersom de regionale dele af planerne i praksis vil blive udarbejdet af regionale koordinationscentre mellem TSO'erne, vil den samlede ekstra byrde for medlemsstaternes administrationer være begrænset og klart opvejet af de praktiske fordele ved et sådant samarbejde¹⁷.

Et øget regionalt samarbejde vil også gøre det muligt for medlemsstaterne at skabe synergier, lære af hinanden og sammen udvikle bedste praksis, hvilket med tiden bør mindske de administrative virkninger.

¹⁶ *Benefits of an integrated European energy market* (2013), BOOZ&CO.

¹⁷ De nordiske TSO'er, tilsynsmyndigheder og energimyndigheder samarbejder via Nordic Contingency Planning and Crisis Management Forum (NordBER). Der er tale om informationsudveksling, fælles arbejdsgrupper og beredskabsplanlægning for den samlede nordiske elsektor, der supplerer det nationale beredskabsarbejde og TSO'ernes samarbejde (www.nordber.org).

Europæiske aktører som eksempelvis Kommissionen og ENTSO-E vil bistå med vejledning og fremme arbejdet med risikoberedskabet og -styringen. Dette vil ligeledes bidrage til at reducere virkningerne på medlemsstaterne.

Der oprettes ikke noget nyt organ, og de eksisterende forpligtelser ensrettes. Elektricitetskoordinationsgruppen er f.eks. et eksisterende organ, der allerede mødes regelmæssigt. Hensigten er at gøre gruppen mere effektivt ved at give den specifikke opgaver. Derudover vil de nationale rapporteringsforpligtelser blive reduceret (f.eks. gennem ophævelsen af forpligtelsen i artikel 4 i eldirektivet), og rapportering på EU-plan vil finde sted i forbindelse med eksisterende rapporter og rapporteringsforpligtelser (f.eks. ACER's årlige rapport om overvågning af de indre markeder for elektricitet og naturgas).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslagets eneste budgetmæssige virkning vedrører ressourcerne for Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER). Virkningen er beskrevet i den finansieringsoversigt, der ledsager det parallelle forslag fra Kommissionen om omarbejdning af forordningen om oprettelse af ACER.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen vil overvåge medlemsstaternes gennemførelse af foranstaltningerne i den foreslåede forordning. Den vil, hvor det er nødvendigt, tilbyde sin hjælp til at foretage de nødvendige ændringer i deres nationale lovgivning og afholde workshops med samtlige medlemsstater (f.eks. via elektricitetskoordinationsgruppen) eller bilaterale møder om udarbejdelse af risikoberedsskabsplaner. Hvis en medlemsstat ikke opfylder sine forpligtelser om gennemførelse af EU-lovgivningen, og hvis det er nødvendigt, indleder Kommissionen den procedure, der er fastsat i artikel 258 i TEUF.

Kommissionen vil ligeledes løbende overvåge forsyningssikkerheden i EU i samarbejde med elektricitetskoordinationsgruppen.

- **Detaljeret redegørelse for forslagets bestemmelser**

Den foreslåede forordning omfatter følgende:

1. Fælles regler og forebyggelse af kriser og værktøjer til sikring af grænseoverskridende samarbejde:
 - Medlemsstaterne bør udpege en kompetent myndighed, der skal have ansvaret for at udføre de opgaver, der er fastsat i forordningen, navnlig udarbejdelse af risikoberedsskabsplanen.
 - Medlemsstaterne skal efter høring af interessenterne udarbejde risikoberedsskabsplaner for at sikre maksimal forberedelse på elkriser og en effektiv håndtering af sådanne situationer, hvis de opstår. Planerne bør udarbejdes på grundlag af de elkrisescenarier, som henholdsvis ENTSO-E og medlemsstaterne har opstillet, ligesom de bør indeholde de planlagte eller trufne foranstaltninger til forebyggelse eller afbødning af scenarierne.
 - Før en plan vedtages, bør den kompetente myndighed fremlægge et udkast til høring for de kompetente myndigheder i regionen og for elektricitetskoordinationsgruppen. Efter høringen bør den endelige plan sendes til Kommissionen og offentliggøres og

ajourføres hvert tredje år, medmindre omstændighederne nødvendiggør hyppigere ajourføring.

- Planerne bør bestå af to dele med henholdsvis de nationale foranstaltninger og de koordinerede foranstaltninger aftalt mellem medlemsstaterne i hver region. De skal tage højde for den enkelte medlemsstats særlige karakteristika og klart definere de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder.
- Alle foranstaltninger omfattet af planerne skal være klart definerede, gennemsigtige, forholdsmæssige, ikke-diskriminerende og verificerbare. De må ikke bringe elforsynings sikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed i fare.
- Planerne bør indeholde foranstaltninger, der sikrer, at samtidige krisesituationer bliver korrekt forebygget og styret. De skal aftales i en regional kontekst og som minimum indeholde:
 - (a) udpegningen af en regional kriseleder eller et krisehold
 - (b) mekanismer til deling, udveksling af information og samarbejde inden for en region
 - (c) foranstaltninger til afhjælpning af en krise, herunder samtidige krisesituationer (f.eks. regionale planer for belastningsreduktion eller andre planer for gensidig bistand)
 - (d) enhver ordning for kompensation af omkostninger, der er knyttet til bistandsordningerne, og
 - (e) procedurer for gennemførelse af årlige tests af planerne.

2. Styling af elkriser:

- Ifølge forordningen skal medlemsstaterne i tilfælde af en elkrise straks underrette de omkringliggende medlemsstater og Kommissionen. De skal ligeledes fremlægge oplysninger om årsagerne til krisen, de truffene og planlagte foranstaltninger til afbødning af krisen samt det mulige behov for bistand fra andre medlemsstater.
- Medlemsstaterne skal informere Kommissionen og elektricitetskoordinationsgruppen, hvis de er i besiddelse af specifikke, alvorlige og pålidelige oplysninger om, at der kan opstå en hændelse, som sandsynligvis kan resultere i en betydelig forringelse af elforsyningen.
- Medlemsstaterne skal samarbejde i en solidarisk ånd om at forberede sig på og styre elkriser med henblik på at sikre, at der – mod kompensation – leveres elektricitet der, hvor behovet er størst.
- I tilfælde af en elkrise skal medlemsstaterne fuldt ud overholde EU's regler for det indre elmarked. Ikke-markedsbaserede foranstaltninger kan kun bruges som en sidste udvej og skal være nødvendige, forholdsmæssige, ikke-diskriminerende og midlertidige.

3. Forsynings sikkerhedsindikatorer og risikovurderinger:

- Forslaget kræver, at ENTSO-E udvikler en metode til opstilling af elkrisescenarier på regionalt niveau under hensyntagen til følgende risici som minimum:
 - (a) sjældne og ekstreme naturfarer

- (b) uheld, der går ud over N-1-sikkerhedskriteriet¹⁸
 - (c) betydelige farer som eksempelvis brændstofmangel, og
 - (d) ondsindede angreb.
- I udarbejdelsen af risikoberedskabsplanen skal ENTSO-E og medlemsstaterne bruge denne metode til at udpege de mest relevante krisescenarier.
 - ENTSO-E bør ligeledes udvikle en metode til vurdering af tilstrækkeligheden på kort sigt, navnlig prognoser for sæsonbestemt tilstrækkelighed såvel som ugentlige og daglige prognoser for produktionens tilstrækkelighed. Når den er godkendt af ACER, bør metoden anvendes af medlemsstaterne og ENTSO-E i deres vurderinger af tilstrækkeligheden på kort sigt. Vurderingen af tilstrækkeligheden på kort sigt supplerer den vurdering af ressource-tilstrækkeligheden på lang sigt, som er foreslået i den reviderede elforordning, og som sikrer en koordineret europæisk tilstrækkelighedsvurdering for at vurdere behovet for kapacitetsmekanismer.
4. Overvågning og evaluering:
- For at sikre gennemsigtighed efter en elkrise bør de berørte medlemsstater udføre en efterfølgende evaluering af krisen og dens virkninger.
 - Forslaget indebærer systematisk overvågning af forsyningssikkerheden i EU via elektricitetskoordinationsgruppen.

¹⁸ Ifølge retningslinjerne for drift af elektricitetstransmissionssystemer er "(N-1)-kriteriet" den regel, ifølge hvilken de elementer, der stadig er i drift inden for en TSO's systemområde efter forekomsten af et udfald, kan tilpasse sig den nye driftssituation uden at overskride de driftsmæssige sikkerhedsgrænser.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om risikoberedskab i elsektoren og om ophævelse af direktiv 2005/89/EF**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁰,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Elsektoren i Unionen er ved at undergå en gennemgribende forandring, der er karakteriseret ved mere decentraliserede markeder med flere aktører, mere indbyrdes forbundne systemer og en højere andel af vedvarende energi. Direktiv xxx/forordning xxx [*henvisning til det foreslåede eldirektiv og den foreslåede elforordning*] sigter derfor mod at opgradere den lovramme, der styrer Unionens indre elmarked, med henblik på at sikre, at markederne og nettene fungerer mere optimalt til gavn for virksomheder og forbrugere.
- (2) Velfungerende markeder og systemer er den bedste garanti for forsyningssikkerhed. Selv der hvor markederne og systemerne fungerer godt, kan risikoen for en elkris (som resultat af f.eks. ekstreme vejrforhold, ondsindede angreb eller brændstofmangel) dog ikke udelukkes. Krisesituationerne har ofte konsekvenser ud over de nationale grænser. Selv der, hvor hændelserne starter lokalt, kan de hurtigt få konsekvenser på tværs af grænserne. Visse ekstreme omstændigheder som f.eks. kuldebølger, hedeølger eller cyberangreb kan påvirke hele regioner samtidigt.
- (3) Med indbyrdes forbundne elmarkeder og -systemer kan kriseforebyggelse og -styring ikke betragtes som et rent nationalt anliggende. Der er brug for en fælles ramme for regler og koordinerede procedurer med henblik på at sikre, at medlemsstaterne og andre aktører samarbejder effektivt på tværs af grænserne og i en ånd af gennemsigtighed og solidaritet.
- (4) I Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2005/89/EF²¹ er de nødvendige foranstaltninger, som medlemsstaterne bør træffe for generelt at sikre

¹⁹ EUT C af , s. .

²⁰ EUT C af , s. .

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningssikkerhed og infrastrukturinvesteringer (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 22).

forsyningssikkerheden, fastsat. Bestemmelserne i nævnte direktiv er i høj grad blevet afløst af efterfølgende lovgivning, navnlig om hvordan markederne bør være organiseret for at sikre, at tilstrækkelig kapacitet er til rådighed, hvordan transmissionssystemoperatørerne bør samarbejde for at garantere systemernes stabilitet²², samt behovet for at sikre, at der er passende infrastruktur til stede²³. Nærværende forordning omhandler kriseforebyggelse og krisestyring i elsektoren.

- (5) Retningslinjerne for systemdrift²⁴ og netreglen om nødsituationer og genopretning²⁵ udgør et detaljeret regelsæt for, hvorledes transmissionssystemoperatørerne og andre relevante aktører bør agere og samarbejde for at sikre systemets sikkerhed. Disse tekniske regler bør sikre, at de fleste elektricitetshændelser håndteres effektivt på driftsniveau. Denne forordning fokuserer på elkriser, som har et langt større omfang og større konsekvenser. Den fastsætter, hvad medlemsstaterne bør gøre for at forebygge sådanne situationer, og hvilke foranstaltninger, de kan træffe, i fald reglerne om systemdrift i sig selv ikke længere er nok. Selv i krisesituationer bør reglerne om systemdrift dog fortsat overholdes fuldt ud.
- (6) Denne forordning fastsætter en fælles regelramme for, hvordan elkriser forebygges, forberedes og styres, og skaber således større gennemsigtighed både i forberedelsesfasen og under en elkrise, ligesom det sikres, at der selv i en krisesituation bliver leveret elektricitet der, hvor behovet er størst. Det kræves, at medlemsstaterne samarbejder på regionalt niveau i en solidarisk ånd. Den opstiller også en ramme for en mere effektiv overvågning af forsyningssikkerheden i Europa via elektricitetskoordinationsgruppen. Dette bør resultere i bedre risikoberedskab til lavere omkostninger. Den bør ligeledes styrke det indre energimarked ved at øge tilliden rundt omkring i medlemsstaterne og udelukke uhensigtsmæssige offentlige indgreb i krisesituationer, navnlig ved at undgå utidig indskrænkning af grænseoverskridende strømme.
- (7) I direktivet om net- og informationssikkerhed (NIS-direktivet)²⁶ er der fastsat generelle regler, mens specifikke regler om cybersikkerhed vil blive udviklet via en netregel, jf. [*den foreslåede elforordning*]. Denne forordning supplerer NIS-direktivet ved at sikre, at cyberhændelser bliver korrekt identificeret som en risiko, og at de foranstaltninger, der træffes for at tackle disse hændelser, er ordentligt afspejlet i risikoberedsskabsplanerne.
- (8) I Rådets direktiv 2008/114/EF²⁷ fastsættes en proces med henblik på at forbedre sikkerheden for identificerede kritiske europæiske infrastrukturer, herunder visse elektricitetsinfrastrukturer i Unionen. Med direktiv 2008/114/EF og denne forordning bidrages der til at skabe en helhedsorienteret tilgang til Unionens energiforsyningssikkerhed.

²² Henvielse til den reviderede tredje pakke.

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

²⁴ Kommissionens forordning (EU) .../... af XXX om fastsættelse af retningslinjer for driften af elektricitetstransmissionssystemerne (EUT [...]).

²⁵ Kommissionens forordning (EU) .../... af XXX om fastsættelse af netregler om elektricitetsnødsituationer og genopretning (EUT [...]).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

²⁷ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

- (9) I Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU²⁸ om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme er der fastsat krav til medlemsstaterne om hvert tredje år at udvikle risikovurderinger på nationalt eller relevant subnationalt plan samt udvikle og tilpasse deres katastroferisikostyring. Nærværende forordnings specifikke tiltag vedrørende forebyggelse, beredskab og planlægning bør stemme overens med de bredere, nationale risikovurderinger, der kræves i henhold til afgørelse nr. 1313/2013/EU.
- (10) For at fremme forebyggelse, informationsudveksling og efterfølgende evaluering af kriser skal medlemsstaterne udpege en kompetent myndighed som kontaktpunkt. Det kan være en ny eller eksisterende enhed.
- (11) En fælles tilgang til kriseforebyggelse og -styring kræver først og fremmest, at medlemsstaterne bruger samme metoder og definitioner, når de indkredser risici vedrørende forsyningssikkerheden, og at de er i stand til at foretage en effektiv sammenligning af, hvor godt de og deres naboer klarer sig på området. Forordningen identificerer to indikatorer for overvågning af elforsyningssikkerheden i Unionen: "forventet ikke-forsynet energi" (EENS) udtrykt i GWh/år og "loss-of-load-sandsynlighed" ("loss of load expectation" (LOLE)) udtrykt i timer pr. år. Disse indikatorer er del af den europæiske vurdering af ressourcetilstrækkeligheden, som foretages af det europæiske net af elektricitetstransmissionssystemoperatører (ENTSO-E) i henhold til [artikel 19 i den foreslåede elforordning]. Elektricitetskoordinationsgruppen skal baseret på resultaterne af indikatorerne foretage regelmæssig overvågning af forsyningssikkerheden. Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder ("agenturet") bør også anvende disse indikatorer, når det rapporterer om medlemsstaternes resultater inden for forsyningssikkerhed i sin årlige overvågningsrapport om elmarkedet, jf. [artikel 16 i den foreslåede ACER-forordning].
- (12) Med henblik på at sikre sammenhæng mellem risikovurderinger, der bygger på tillid mellem medlemsstaterne i en krisesituation, er der brug for en fælles tilgang til identificering af risikoscenarierne. ENTSO-E bør følgelig i samarbejde med agenturet udvikle en fælles metode til risikoidentificering, hvor ENTSO-E foreslår metoden, og agenturet godkender den.
- (13) ENTSO-E bør på grundlag af denne fælles metode jævnligt opstille og ajourføre regionale krisescenarier og identificere de mest relevante risici for hver region såsom ekstreme vejrforhold, naturkatastrofer, brændstofmangel eller ondsindede angreb. Når krisescenariet med gasmangel overvejes, bør risikoen for afbrydelse af gasforsyningen vurderes med udgangspunkt i de scenarier for forsynings- og infrastrukturafbrydelser, der er opstillet af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas i henhold til artikel 6, stk. 6 i forordningen om gasforsyningssikkerhed [den foreslåede forordning om gasforsyningssikkerhed]. På den baggrund skal medlemsstaterne i princippet hvert tredje år opstille og ajourføre deres nationale krisescenarier. Scenarierne skal danne grundlag for risikoberedskabsplaner. Medlemsstaterne bør ved indkredsning af risici på nationalt niveau også beskrive de mulige risici, de ser i forbindelse med ejerskabet af den infrastruktur, der er relevant for forsyningssikkerheden, og de foranstaltninger der i givet fald er truffet for at afbøde sådanne risici (såsom generel eller sektorspecifik lovgivning om

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 24).

investeringscreening, særlige rettigheder for bestemte andelshavere osv.) med en angivelse af, hvorfor disse foranstaltninger set fra deres synspunkt er berettigede.

- (14) En regional tilgang til opstilling af risikoscenarier og udvikling af forebyggende og afbødende foranstaltninger bør generere betydelige fordele for så vidt angår foranstalningernes effektivitet og optimering af ressourcerne. I en samtidig elkrise sikrer en koordineret og på forhånd aftalt tilgang desuden en konsekvent reaktion og reducerer risikoen for den slags negativt afsmittende virkninger, som rent nationale tilgange kan have for nabomedlemsstaterne. I nærværende forordning kræves følgelig, at medlemsstaterne samarbejder i en regional kontekst.
- (15) Som det fremgår af [*den foreslåede elforordning*] bør de regionale driftscentre regelmæssigt vurdere relevante risici, da det er dem, der er betroet den operationelle styring af sådanne situationer. For at sikre, at de kan udføre deres opgaver på effektiv vis og agere i tæt samarbejde med de relevante nationale myndigheder med henblik på at forebygge og afbøde hændelser i større målestok, bør det regionale samarbejde i henhold til denne forordning bygge på de regionale samarbejdsstrukturer, der anvendes på teknisk niveau, nemlig i de grupper af medlemsstater, som deler samme regionale driftscentre.
- (16) Den [*foreslåede elforordning*] foreskriver anvendelsen af en fælles metode til en europæisk vurdering af ressource-tilstrækkeligheden på mellemlang til lang sigt (for det kommende år til 10 år frem i tiden) med henblik på at sikre, at medlemsstaternes beslutninger om mulige investeringsbehov træffes på et gennemsigtige og fælles aftalt grundlag. Denne vurdering har et andet formål end de vurderinger af ressource-tilstrækkeligheden på kort sigt, som anvendes til at påvise mulige tilstrækkelighedsproblemer inden for en kort tidsramme, navnlig sæsonbetingede prognoser (seks måneder frem i tiden) og vurderinger af tilstrækkeligheden på dags- og ugebasis. Hvad angår vurderinger på kort sigt er der behov for en fælles tilgang til den måde, hvorpå mulige tilstrækkelighedsproblemer påvises. ENTSO-E skal udarbejde vinter- og sommerprognoser for at advare medlemsstaterne og transmissionssystemoperatørerne om risici i forbindelse med forsyningssikkerheden, der vil kunne opstå i de kommende seks måneder. For at blive bedre bør prognoserne være baseret på en fælles sandsynlighedsbaseret metode foreslået af ENTSO-E og godkendt af agenturet. For at styrke den regionale tilgang til risikovurdering bør ENTSO-E være i stand til at uddelegere opgaver relateret til de sæsonbestemte prognoser til de regionale driftscentre.
- (17) Transmissionssystemoperatørerne og de regionale driftscentre bør anvende denne metode til udarbejdelse af sæsonbestemte prognoser, når de udfører andre former for risikovurderinger på kort sigt, især de ugentlige og daglige prognoser for produktionens tilstrækkelighed, der er fastsat i Kommissionens forordning om fastsættelse af retningslinjer for driften af elektricitetstransmissionssystemerne.
- (18) Med henblik på at sikre en fælles tilgang til kriseforebyggelse og -styring skal den kompetente myndighed i hver medlemsstat efter høring af interessenterne udarbejde en risikoberedskabsplan. Planerne skal beskrive effektive, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende foranstaltninger, der dækker alle opstillede risikoscenarier. Planerne skal give gennemsigtighed, især hvad angår de betingelser, under hvilke der kan træffes foranstaltninger for at afbøde krisesituationer. Alle planlagte ikke-markedsforanstaltninger skal overholde de i denne forordning fastsatte regler.
- (19) Planerne bør bestå af to dele med henholdsvis nationale foranstaltninger og regionale foranstaltninger aftalt mellem medlemsstaterne i regionen. Regionale foranstaltninger

er nødvendige, navnlig i tilfælde af samtidige kriser, så en koordineret og på forhånd aftalt tilgang sikrer en konsekvent reaktion og reducerer risikoen for negative afsmittende virkninger. Planerne skal tage højde for medlemsstatens særlige karakteristika og klart definere de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder. De nationale foranstaltninger bør tage fuldt hensyn til de aftalte regionale foranstaltninger og drage fuld fordel af de muligheder, som regionalt samarbejde giver. Planerne bør have teknisk og operationel karakter, idet deres formål er at medvirke til at forhindre, at en elkrise opstår eller eskaleres, og at konsekvenserne af en sådan krise afbødes.

- (20) Planerne bør ajourføres regelmæssigt. For at sikre, at planerne altid er ajourførte og effektive bør hver region organisere årlige simulationer i samarbejde med de regionale driftscentre for at teste deres egnethed.
- (21) Modeller bør lette udarbejdelsen af planerne og høringen af andre medlemsstater i den pågældende region og elektricitetskoordinationsgruppen. Høringer inden for regionen og via elektricitetskoordinationsgruppen bør sikre, at foranstaltninger truffet i en medlemsstat eller region ikke bringer forsyningssikkerheden i andre medlemsstater eller regioner i fare.
- (22) Informationsudveksling i tilfælde af en krisesituation er afgørende for at sikre en koordineret indsats og målrettet bistand. Denne forordning forpligter derfor medlemsstaterne til i tilfælde af en elkrise straks at underrette de omkringliggende medlemsstater og Kommissionen. De bør ligeledes fremlægge oplysninger om årsagerne til krisen, de truffede og planlagte foranstaltninger til afbødning af krisen samt det mulige behov for bistand fra andre medlemsstater. I tilfælde, hvor denne bistand går længere end forsyningssikkerheden, bør Unionens civilbeskyttelsesmekanisme forblive den gældende lovramme.
- (23) Det er vigtigt at lette kommunikationen og det gensidige kendskab mellem medlemsstaterne, når de er i besiddelse af specifikke, alvorlige og pålidelige oplysninger om, at der kan opstå en hændelse, som sandsynligvis kan resultere i en betydelig forringelse af elforsyningen. Under sådanne omstændigheder bør medlemsstaterne straks underrette Kommissionen og elektricitetskoordinationsgruppen og fremlægge oplysninger om årsagerne til forringelsen, de planlagte foranstaltninger til forebyggelse af en elkrise samt det mulige behov for bistand fra andre medlemsstater.
- (24) I tilfælde af en elkrise bør medlemsstaterne bistå hinanden i en solidarisk ånd og sikre, at der leveres elektricitet til dem, der har størst behov. Samarbejdet bør være baseret på forhånd aftalte foranstaltninger, der er fastsat i risikoberedskabsplanerne. Medlemsstaterne bør, når de enes om at samarbejde, tage højde for sociale og økonomiske faktorer, herunder borgernes sikkerhed, og for proportionalitet. De opfordres til at dele bedste praksis og til at bruge elektricitetskoordinationsgruppen som diskussionsplatform med henblik på at finde tilgængelige løsninger på samarbejde og solidaritetsordninger, herunder kompensationsmekanismer. Kommissionen kan bistå ved udarbejdelsen af de regionalt koordinerede foranstaltninger i den pågældende region.
- (25) Denne forordning bør gøre det muligt for elselskaber og kunder at have tillid til markedsmekanismerne som fastlagt i [*det foreslåede eldirektiv og den foreslåede elforordning*] så længe som muligt, når elkriser opstår. Regler for det indre marked og regler om systemdrift bør overholdes selv i krisesituationer. Det betyder, at ikke-markedsforanstaltninger såsom tvungen forbrugsaflastning eller tilvejebringelse af

ekstra forsyninger uden for de normale markedsvilkår udelukkende bør træffes som en sidste udvej, når alle markedets øvrige muligheder er udtømt. Tvungen forbrugsaflastning kan derfor kun indføres, når alle andre muligheder for frivillig forbrugsaflastning er udtømt. Dertil kommer, at alle ikke-markedsforanstaltninger bør være nødvendige, forholdsmæssige, ikke-diskriminerende og midlertidige.

- (26) For at sikre gennemsigtighed efter en elkriser bør de berørte medlemsstater udføre en efterfølgende evaluering af krisen og dens virkninger ved at inddrage den nationale tilsynsmyndighed i det nødvendige omfang. En sådan evaluering bør bl.a. tage højde for effektiviteten og proportionaliteten ved de truffe foranstaltninger såvel som for de økonomiske omkostninger. Den bør også omfatte grænseoverskridende overvejelser om f.eks. foranstaltningernes virkninger på andre medlemsstater og omfanget af den bistand, der modtages fra disse lande.
- (27) Forpligtelserne til gennemsigtighed bør sikre, at alle foranstaltninger, der træffes for at forebygge eller styre krisesituationer, overholder reglerne for det indre marked og er i overensstemmelse med de principper om samarbejde og solidaritet, der er energiunionens fundament.
- (28) Elektricitetskoordinationsgruppen blev oprettet i 2012 som et forum for informationsudveksling og samarbejde mellem medlemsstaterne, navnlig inden for forsyningssikkerhedsområdet²⁹. Gruppens rolle styrkes ved denne forordning. Gruppen bør udføre specifikke opgaver, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af risikoberedskabsplaner, og den vil spille en fremtrædende rolle i overvågningen af medlemsstaternes resultater inden for forsyningssikkerhedsområdet og i udviklingen af bedste praksis på baggrund heraf.
- (29) En elkriser kan strække sig ud over Unionens grænser og ligeledes omfatte landene i Energifællesskabet. For at sikre effektiv krisestyring ved grænserne mellem medlemsstaterne og de kontraherende parter bør Unionen arbejde tæt sammen med parterne i Energifællesskabet om at forebygge, forberede sig på og styre elkriser.
- (30) For at sikre en hurtig reaktion fra Unionen på ændrede omstændigheder med hensyn til risikoberedskab i elsektoren bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændringer af modeller for risikoberedskabsplaner. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (31) Medlemsstater, der handler på egen hånd, kan ikke i tilstrækkelig grad opfylde målet med denne forordning, dvs. garantere det mest effektive og virksomhedsfulde risikoberedskab i Unionen. På grund af foranstaltningens omfang eller virkninger kan målet bedre nås på EU-niveau. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (32) Direktiv 2005/89/EF bør ophæves —

²⁹ Kommissionens afgørelse af 15. november 2012 om oprettelse af elektricitetskoordinationsgruppen (2012/C 353/02) (EUT C 353 af 17.11.2012, s. 2).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at forebygge, forberede sig på og styre elkriser i en ånd af solidaritet og gennemsigtighed og under fuldt hensyn til kravene på et konkurrenceorienteret indre marked for elektricitet.

Artikel 2

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i eldirektivet [*det foreslåede eldirektiv*] og artikel 2 i elforordningen [*den foreslåede elforordning*] anvendelse.
2. I denne afgørelse forstås endvidere ved:
 - (a) "elforsynings sikkerhed": et elektricitetssystems evne til at garantere en uafbrudt elektricitetsforsyning til forbrugerne med et klart defineret præstationsniveau
 - (b) "elkrise": en enten eksisterende eller nært forestående situation, hvor der er betydelig elektricitetsmangel, eller hvor det er umuligt at levere elektricitet til slutbrugerne
 - (c) "samtidig krise": en elkrise, der påvirker mere end en medlemsstat på samme tid
 - (d) "kriseleder eller krisehold": en person, en gruppe af personer eller en institution, der har til opgave at agere kontaktperson og koordinere informationsstrømmen under en elkrise
 - (e) "ikke-markedsforanstaltning": en foranstaltning på udbuds- eller efterspørgselssiden, der afviger fra markedsreglerne eller kommercielle aftaler, og hvis hensigt er at afbøde en elkrise
 - (f) "region": en gruppe af medlemsstater, der deler samme regionale driftscenter som oprettet i henhold til *artikel 33 i elforordningen* [*den foreslåede elforordning*].

Artikel 3

Kompetent myndighed

1. Så hurtigt som muligt og senest inden [*Publikationskontoret indsætter den præcise dato: tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] udpeger hver medlemsstat en national stats- eller tilsynsmyndighed som sin kompetente myndighed, der har til opgave at udføre de i denne forordning fastsatte opgaver. De kompetente myndigheder samarbejder i henhold til denne forordning.
2. Medlemsstaterne meddeler straks efter udpegningen navn og kontaktoplysninger på den kompetente myndighed til Kommissionen.

Kapitel II Risikovurdering

Artikel 4

Vurderinger af forsyningsikkerheden

Medlemsstaterne sikrer, at alle risici forbundet med elforsyningsikkerhed vurderes i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i denne forordning og *artikel 18 i elforordningen [foreslået elforordning]*. Med henblik herpå samarbejder de med ENTSO-E og de regionale driftscentre.

Artikel 5

Metode til opstilling af elkrisescenarier på regionalt niveau

1. Inden den [*Publikationskontoret indsætter den præcise dato: to måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] fremsender ENTSO-E et forslag til metode til opstilling af de mest relevante elkrisescenarier på regionalt niveau til agenturet.
2. Krisescenarierne opstilles som minimum på grundlag af følgende risici:
 - (a) sjældne og ekstreme naturfarer
 - (b) uheld, der går ud over N-1-sikkerhedskriteriet
 - (c) betydelige farer, herunder brændstofmangel
 - (d) ondsindede angreb.
3. Den foreslåede metode indeholder som minimum følgende elementer:
 - (a) hensyntagen til alle relevante nationale og regionale omstændigheder
 - (b) risiciene fra samspillet og vekselvirkningerne på tværs af grænserne
 - (c) simulering af samtidige krisescenarier
 - (d) rangordning af risici efter deres virkning og sandsynlighed.

Når risikoen for afbrydelse af gasforsyningen vurderes i forbindelse med identificering af risici i henhold til stk. 2, litra c), anvender ENTSO-E de scenarier for forsynings- og infrastrukturafbrydelser, der er opstillet af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas i henhold til *artikel 6, stk. 6, i forordningen om gasforsyningsikkerhed [den foreslåede forordning om gasforsyningsikkerhed]*.

4. Forud for fremlæggelse af den foreslåede metode foretager ENTSO-E en høring, der som minimum omfatter branchen og forbrugerorganisationerne, distributionssystemoperatørerne, de nationale tilsynsmyndigheder og andre nationale myndigheder. ENTSO-E tager behørigt hensyn til resultaterne af høringen.
5. Inden for to måneder efter at have modtaget forslaget til metode enten godkender eller ændrer agenturet det. I sidstnævnte tilfælde hører det ENTSO-E, før det vedtager den ændrede udgave og offentliggør den på sit websted.
6. ENTSO-E ajourfører og forbedrer regelmæssigt metoden i overensstemmelse med stk. 1-5. Agenturet eller Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde anmode om sådanne ajourføringer eller ændringer. Inden for seks måneder fra anmodningen fremsender ENTSO-E et udkast til foreslåede ændringer til agenturet. Inden for to

måneder efter modtagelse af udkastet ændrer eller godkender agenturet ændringerne og offentliggør dem på sit websted.

Artikel 6

Opstilling af elkrisescenarier på regionalt niveau

1. Inden den [*Publikationskontoret indsætter den præcise dato: ti måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] og på grundlag af den metode, der er vedtaget i henhold til artikel 5, opstiller ENTSO-E de mest relevante elkrisescenarier for hver region. Det kan uddelegere opgaver i forbindelse med identificering af de regionale krisescenarier til de regionale driftscentre.
2. ENTSO-E fremsender de identificerede regionale elkrisescenarier til elektricitetskoordinationsgruppen til høring.
3. ENTSO-E ajourfører scenarierne hvert tredje år, medmindre forholdene begrundet hyppigere ajourføringer.

Artikel 7

Opstilling af elkrisescenarier på nationalt niveau

1. Inden den [*Publikationskontoret indsætter den præcise dato: ti måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] opstiller medlemsstaterne de mest relevante elkrisescenarier på nationalt niveau.
2. Krisescenarierne identificeres som minimum på grundlag af de i artikel 5, stk. 2, omhandlede risici og skal være i overensstemmelse med de regionale scenarier, der er opstillet i henhold til artikel 6. Medlemsstaterne ajourfører scenarierne hvert tredje år, medmindre forholdene begrundet hyppigere ajourføringer.
3. Inden den [*Publikationskontoret indsætter den præcise dato: ti måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] informerer medlemsstaterne elektricitetskoordinationsgruppen og Kommissionen om de mulige risici, de ser i forbindelse med ejerskabet af den infrastruktur, der er relevant for forsyningssikkerheden, og om de foranstaltninger, der er truffet for at forebygge eller afbøde sådanne risici, med en angivelse af hvorfor disse foranstaltninger betragtes som nødvendige og forholdsmæssige.

Artikel 8

Metode til vurderinger af tilstrækkeligheden på kort sigt

1. Inden den [*Publikationskontoret indsætter den præcise dato: to måneder efter denne forordnings ikrafttræden*] fremlægger ENTSO-E et forslag for agenturet til en metode til vurdering af tilstrækkeligheden på kort sigt, navnlig sæsonbestemt tilstrækkelighed såvel som ugentlig og daglig tilstrækkelighed, der som minimum indeholder følgende:
 - (a) usikkerheden ved inputtene, såsom sandsynligheden for udfald af transmissionskapaciteten, sandsynligheden for en utilsigtet afbrydelse på kraftværker, alvorlige vejrforhold, varierende efterspørgsel og varierende energiproduktion fra vedvarende energikilder
 - (b) sandsynligheden for, at en krisesituation opstår
 - (c) sandsynligheden for, at en samtidig krisesituation opstår.

Metoden skal være sandsynlighedsbaseret og tage højde for den regionale og europæiske kontekst, herunder også i videst muligt omfang ikke-EU-lande inden for Unionens synkroner områder.

2. Forud for fremlæggelse af den foreslåede metode foretager ENTSO-E en høring, der som minimum omfatter branchen og forbrugerne, distributionssystemoperatørerne, de nationale tilsynsmyndigheder og andre nationale myndigheder. ENTSO-E tager behørigt hensyn til resultaterne af høringen.
3. Inden for to måneder efter at have modtaget forslaget til metode enten godkender eller ændrer agenturet det. I sidstnævnte tilfælde hører det ENTSO-E, før det vedtager den ændrede udgave og offentliggør den på sit websted.
4. ENTSO-E ajourfører og forbedrer regelmæssigt metoden i overensstemmelse med stk. 1-3. Agenturet eller Kommissionen kan i behørigt begrundede tilfælde anmode om sådanne ajourføringer eller ændringer. Inden for seks måneder fra anmodningen fremsender ENTSO-E et udkast til foreslåede ændringer til agenturet. Inden for to måneder efter modtagelse af udkastet ændrer eller godkender agenturet ændringerne og offentliggør dem på sit websted.

Artikel 9

Vurderinger af tilstrækkeligheden på kort sigt

1. Alle vurderinger af tilstrækkeligheden på kort sigt udføres i overensstemmelse med den metode, der er udviklet i henhold til artikel 8.
2. ENTSO-E udarbejder sæsonbestemte prognoser i overensstemmelse med den metode, der er udviklet i henhold til artikel 8. Den offentliggør resultaterne senest den 1. december hvert år hvad angår vinterprognosen, og senest den 1. juni hvert år hvad angår sommerprognosen. Den kan uddelegere opgaver i forbindelse med prognoserne til de regionale driftscentre. Den fremlægger prognoserne for elektricitetskoordinationsgruppen, som, hvis det er relevant, kan udstede henstillinger vedrørende resultaterne.
3. De regionale driftscentre foretager vurderinger af tilstrækkeligheden på uge- og dagsbasis for deres respektive regioner på grundlag af den metode, der er vedtaget i henhold til artikel 8.

Kapitel III

Risikoberedskabsplaner

Artikel 10

Udarbejdelse af risikoberedskabsplaner

1. På grundlag af de regionale og nationale elkrisescenarier, der er opstillet i henhold til artikel 6 og 7 udarbejder den kompetente myndighed i hver medlemsstat en risikoberedskabsplan efter høring af el- og gasselskaberne og de relevante organisationer, der repræsenterer private og industrielle elkunders interesser, samt den nationale tilsynsmyndighed (medmindre denne er den kompetente myndighed).
2. Planen skal bestå af nationale foranstaltninger og regionale foranstaltninger som defineret i artikel 11 og 12. Med forbehold af artikel 15 skal alle foranstaltninger, der planlægges eller er truffet med henblik på at forebygge, forberede sig på og afbøde

elkriser, fuldt ud overholde reglerne for det indre elmarked og systemdriften. De skal være klart defineret, gennemsigtige, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende.

3. Planen udarbejdes i overensstemmelse med modellen i bilaget. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19 vedrørende ændringer af denne model.
4. Før en plan vedtages, fremlægger den kompetente myndighed et udkast for de andre medlemsstaters kompetente myndigheder i den pågældende region og for elektricitetskoordinationsgruppen til høring.
5. Inden for tre måneder efter fremlæggelsen gennemser de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og elektricitetskoordinationsgruppen udkastet til planen og udsteder eventuelt henstillinger.
6. Inden for seks måneder efter fremlæggelsen vedtager den pågældende medlemsstat planen under behørig hensyntagen til resultaterne af høringen og henstillingerne fra de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og elektricitetskoordinationsgruppen. Den fremlægger straks den vedtagne plan for elektricitetskoordinationsgruppen.
7. Medlemsstaterne offentliggør planerne, idet de sikrer, at følsomme oplysninger behandles fortroligt, navnlig oplysninger om foranstaltninger i forbindelse med forebyggelse og afbødning af ondsindede angreb.
8. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør den første plan senest den [*Publikationskontoret indsætter den præcise dato: to år efter denne forordnings ikrafttræden*]. De ajourføres hvert tredje år, medmindre forholdene begrundet hyppigere ajourføringer.

Artikel 11

Risikoberedskabsplanernes indhold for nationale foranstaltninger

1. Hver plan skal indeholde alle planlagte eller trufne foranstaltninger til at forebygge, forberede sig på og afbøde elkriser, jf. artikel 6 og 7. Den skal som minimum:
 - (a) indeholde et sammendrag af det opstillede elkrisescenarie for den relevante medlemsstat og region, jf. proceduren i artikel 6 og 7
 - (b) fastsætte den kompetente myndigheds roller og ansvarsområder
 - (c) beskrive de foranstaltninger til forberedelse på og forebyggelse af risici, der er identificeret i henhold til artikel 6 og 7
 - (d) udpege en national kriseleder eller et krisehold, og fastsætte dennes/dettes opgaver
 - (e) fastlægge detaljerede procedurer, som skal følges i elkrisesituationer, herunder ordninger for informationsstrømme
 - (f) fastsætte, hvilken rolle de markedsbaserede foranstaltninger skal spille i forbindelse med styringen af elkriser
 - (g) indkredse mulige ikke-markedsforanstaltninger, der skal gennemføres under elkriser, med præcisering af, hvad der udløser dem, og under hvilke betingelser og procedurer, de gennemføres, samt hvordan de stemmer overens med de i artikel 15 fastsatte krav

- (h) indeholde en detaljeret plan for belastningsreduktion, hvoraf det fremgår, hvornår belastningen skal reduceres, samt under hvilke omstændigheder og hvor meget. Det skal fremgå af planen, hvilke kategorier af elkunder, der skal være særligt beskyttede mod afbrydelser, ligesom behovet for en sådan beskyttelse skal begrundes, navnlig med hensyn til offentlig sikkerhed og personlig sikkerhed
 - (i) beskrive de mekanismer, der anvendes til at informere offentligheden om elkriser.
2. Alle nationale foranstaltninger tager fuldt hensyn til de regionale foranstaltninger, der er aftalt i henhold til artikel 12, og bringer ikke elforsynings sikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed i fare.

Artikel 12

Risikoberedskabsplanernes indhold med hensyn til regionalt koordinerede foranstaltninger

1. Udover de i artikel 11 oplyste foranstaltninger indeholder hver medlemsstats plan regionale foranstaltninger, som sikrer, at krisesituationer med grænseoverskridende virkninger forebygges og styres korrekt. Disse foranstaltninger aftales inden for den pågældende region og omfatter som minimum:
- (a) udpegningen af en regional kriseleder eller et krisehold
 - (b) mekanismer til informationsdeling og samarbejde inden for en region
 - (c) foranstaltninger til afhjælpning af en krise, herunder samtidige krisesituationer. Foranstaltningerne skal omfatte regionale planer for belastningsreduktion og tekniske, juridiske og finansielle ordninger vedrørende gensidig bistand for at sikre, at der på optimal vis leveres elektricitet der, hvor behovet er størst. Sådanne ordninger skal bl.a. omfatte hvilken faktor, der udløser bistanden, beregningsformlen eller beløbet, de betalende og modtagende parter og voldgiftsreglerne
 - (d) procedurer for gennemførelsen af årlige tests af planerne.
2. De regionale foranstaltninger, der inkluderes i planen, aftales af medlemsstaternes kompetente myndigheder i den pågældende region. Mindst otte måneder før fristen for vedtagelse eller ajourføring af planen udløber, underretter de kompetente myndigheder elektricitetskoordinationsgruppen om de aftaler, der er indgået. Hvis de pågældende kompetente myndigheder ikke er i stand til at indgå en aftale, informerer de Kommissionen om årsagerne til uenigheden. Kommissionen kan i sådanne tilfælde anmode agenturet om i samråd med ENTSO-E at lette indgåelsen af en sådan aftale.
3. I samarbejde med de regionale driftscentre og under inddragelse af relevante interessenter udfører hver regions kompetente myndigheder en årlig krisesimulering, hvor det navnlig er de i stk. 1, litra b), omtalte kommunikationsmekanismer, der testes.

Kapitel IV

Styring af elkriser

Artikel 13

Tidlig varsling og erklæring af en krisesituation

1. Når der via en sæsonbestemt prognose for tilstrækkelighed eller en anden kilde foreligger konkrete, alvorlige og pålidelige oplysninger om, at der kan indtræffe en hændelse, som sandsynligvis vil resultere i en betydeligt forringet elforsyningssituation i en medlemsstat, giver denne medlemsstat straks Kommissionen og elektricitetskoordinationsgruppen en tidlig varsling herom. Den fremlægger oplysninger om årsagerne til forringelsen, de trufne og planlagte foranstaltninger til afbødning af elkrisen samt det mulige behov for bistand fra andre medlemsstater. Oplysningerne skal omfatte foranstaltningernes mulige virkninger på det indre elmarked, herunder i andre medlemsstater.
2. Når den står over for en elkrise, erklærer den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, at der er opstået en krisesituation, og underretter straks de kompetente myndigheder i de omkringliggende medlemsstater og Kommissionen herom. Den informerer om årsagerne til at erklære en elkrise, de trufne og planlagte foranstaltninger til afbødning af krisen samt det mulige behov for bistand fra andre medlemsstater.
3. I tilfælde, hvor oplysningerne er utilstrækkelige, kan Kommissionen anmode den pågældende medlemsstat om at fremlægge supplerende oplysninger.
4. Hvis en kompetent myndighed udsteder en tidlig varsling eller erklærer en krisesituation, følges foranstaltningerne i risikoberedskabsplanerne i videst muligt omfang.

Artikel 14

Samarbejde og bistand

1. Medlemsstaterne handler og samarbejder i en solidarisk ånd om at forberede sig på og styre elkriser med henblik på at sikre, at der leveres elektricitet der, hvor behovet er størst, således at den offentlige og personlige sikkerhed beskyttes.
2. Hvor det er muligt og nødvendigt, tilbyder medlemsstaterne at hjælpe hinanden med at forebygge eller afbøde en elkrise. En sådan bistand kompenseres.

Artikel 15

Overholdelse af markedsreglerne

1. Foranstaltninger, der træffes for at forebygge eller afbøde elkriser, skal fuldt ud overholde reglerne for det indre elmarked og systemdriften.
2. Ikke-markedsforanstaltninger kan aktiveres i en krisesituation, men kun hvis alle markedets andre muligheder er udtømt. De må ikke unødigt fordreje konkurrencen og et velfungerende elmarked. De skal være nødvendige, forholdsmæssige, ikke-diskriminerende og midlertidige.
3. Transaktioner må kun indskrænkes i overensstemmelse med reglerne i *artikel 14, stk. 2, i elforordningen [den foreslåede elforordning]* og de regler, der er vedtaget for at præcisere denne bestemmelse; det gælder også begrænsning af allerede tildelt

overførselskapacitet, begrænsning af tilvejebringelse af grænseoverskridende kapacitet til kapacitetsoverførsel eller begrænsning af tidsplaner.

Kapitel V

Overvågning og evaluering

Artikel 16

Efterfølgende evaluering

1. Så snart som muligt og ikke senere end seks uger efter, at en elkrise er erklæret, fremsender de pågældende kompetente myndigheder i samråd med de nationale tilsynsmyndigheder (medmindre dette er den kompetente myndighed) en evalueringsrapport til elektricitetskoordinationsgruppen og Kommissionen.
2. Rapporten indeholder som minimum:
 - (a) en beskrivelse af den begivenhed, der har udløst krisen
 - (b) en beskrivelse af de forebyggende, forberedende og afbødende foranstaltninger, der er truffet, og en vurdering af deres proportionalitet og effektivitet
 - (c) en vurdering af de trufne foranstaltningers grænseoverskridende virkninger
 - (d) en beretning om den bistand, der er ydet til eller modtaget fra de omkringliggende medlemsstater og ikke-EU-lande
 - (e) elkrisens økonomiske konsekvenser og virkningerne af de trufne foranstaltninger i elsektoren, navnlig mængden af den ikke-forsynede energi og omfanget af manuel forbrugsaflastning (herunder en sammenligning mellem omfanget af frivillig og tvungen forbrugsaflastning)
 - (f) mulige forbedringer eller foreslåede forbedringer af risikoberedskabsplanen.
3. I tilfælde, hvor oplysningerne i rapporten er utilstrækkelige, kan elektricitetskoordinationsgruppen og Kommissionen anmode den pågældende medlemsstat om at fremlægge supplerende oplysninger.
4. Den pågældende kompetente myndighed fremlægger resultaterne af vurderingen for elektricitetskoordinationsgruppen.

Artikel 17

Elektricitetskoordinationsgruppens overvågning

1. Ud over at udføre de øvrige særlige opgaver fastsat i denne forordning drøfter og reviderer elektricitetskoordinationsgruppen:
 - (a) resultaterne af den tiårige netudviklingsplan for elektricitet, som ENTSO-E har udarbejdet
 - (b) sammenhængen i de risikoberedskabsplaner, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til proceduren i artikel 10
 - (c) resultaterne af den europæiske vurdering af ressourcestrækkeligheden, som ENTSO-E har udarbejdet, jf. *artikel 19, stk. 3, i elforordningen [den foreslåede elforordning]*

- (d) medlemsstaternes resultater inden for forsyningssikkerhed som minimum under hensyntagen til de indikatorer, der er beregnet i den europæiske vurdering af ressourcetilstrækkeligheden, navnlig den forventede ikke-forsynede energi (EENS) og loss-of-load-sandsynligheden (LOLE)
 - (e) resultaterne af de sæsonbestemte prognoser som omhandlet i artikel 9
 - (f) de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne i henhold til artikel 7, stk. 3
 - (g) resultaterne af de efterfølgende evalueringsrapporter som omhandlet i artikel 16.
2. Elektricitetskoordinationsgruppen kan udstede henstillinger til medlemsstaterne om de i stk. 1 omtalte emner, hvilket de pågældende medlemsstater skal tage størst muligt hensyn til.

Kapitel VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 18

Samarbejde med de kontraherende parter i Energifællesskabet

Medlemsstaterne og de kontraherende parter i Energifællesskabet opfordres til at arbejde tæt sammen i processen med at opstille elkrisescenarier og udarbejde risikoberedskabsplaner, således at der ikke træffes foranstaltninger, som bringer forsyningssikkerheden i medlemsstaterne, hos de kontraherende parter eller i Unionen i fare. I den forbindelse kan de kontraherende parter i Energifællesskabet på Kommissions opfordring deltage i møder i elektricitetskoordinationsgruppen vedrørende emner, de er berørt af.

Artikel 19

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubestemt periode fra [*Publikationskontoret indsætter datoen for denne forordnings ikrafttræden*].
3. Den i artikel 10, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt, hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016³⁰.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

³⁰ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

6. En delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet eller Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 20
Ophævelse

Direktiv 2005/89/EF ophæves.

Artikel 21
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand